

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 55.

Tolvte Session.

17de Møde.

Torsdagen den 25de October Kl. 1.

(Fortsat.)

J. Andersen: Jeg kan fatte mig ganske forl, idet jeg i det Væsentligste kan være enig i, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh) angaaende Sprøitehold eller Slutningsredslaber; men, naar Rigsdagsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fonnesbed) har sagt, at dersom Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds ifjor havde udtalt den Anstufelse, han nu udtalte, vilde det have fremmet Sagens Behandling, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg dengang udtalte omtrent den samme Anstufelse, som den nævnte Rigsdagsmand nu har udtalt, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Ytringer af mig i forrige Session. Der var dengang Tale om, at den Forpligtelse, som Hovedgaardene hidtil have havt til at holde Sprøiter, skulde ophæves og lægges over paa Communerne, og jeg udtalte da Følgende: „Jeg troer, at hverken Kommunen eller Hovedgaardene kunne være tjente dermed; thi skal Hovedgaardseieren udrede det Samme ved en Udebrand, i Forhold til Hovedgaardens Størrelse, som de andre Jordbrugere, vil det blive meget besværligt for ham. Dersom man vil sætte, at en Hovedgaard, der svarer til 10 Gaarde, skal møde med ligesaameget Mandskab som 10 Gaarde, troer jeg ikke, at vedkommende Eier er tjent dermed. Hidtil har det været Skif og Brug, idetmindste hvor jeg er kjendt, at

Hovedgaardseieren har sendt sin Sprøite med det fornødne Mandskab, og dermed har hans Forpligtelse været opfyldt.“ — Dernæst gik jeg over til at omtale de høje Udgifter, som jeg forudsaae, at Communerne vilde faae. — Jeg troer, at dette var i det Væsentlige omtrent det Samme, som idag blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds. — Hvad jeg imidlertid ikke kan være enig med den ærede Rigsdagsmand i, er det, han udtalte angaaende Bestemmelsen med Hensyn til Steder, som afbrænde paa Landet. Saavidt jeg forstod ham, troer jeg, han billigede den Fremgangsmaade, som Lovudkastet i saa Henseende foreskriver. Jeg kan fuldkommen billige den med Hensyn til Steder, hvis Jordtilliggende er saa stort, at de kunne komme saa langt bort fra Nabostederne, som foreskrives; men jeg veed ikke, hvorledes man skulde forstaae Bestemmelsen, naar et Huus afbrænder, som kun har en lille Haveplads, og ikke kan blive lagt langt nok bort fra andre Bygninger. Jeg troer derfor, at det vil blive nødvendigt at indrette Loven saaledes, at man kan bygge paa samme Plads, hvorpaa det afbrændte Huus har staaet, og af samme Bygningsmateriale, hvoraf det bestod, da det i Reglen er Tilfældet, at saadanne Folk ikke ere i Besiddelse af saa stor Formue, at de kunne opføre saadanne Bygninger, som Loven foreskriver. Jeg troer heller ikke, der kan være nogen stor Fare ved at tillade, at naar en Deel af Bygningen afbrænder, kan den opføres igjen af samme Materiale som den forrige. — Der er dernæst ogsaa en Bestemmelse i Loven, der siger, at Tyrværkerier maae afbrændes, naar der hver